

รูปที่ 5.38

ขณะนี้ ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าถ้ารูปสามเหลี่ยมสองรูปอยู่ร่วมระนาบเดียวกันเป็นเพอร์สเปกทีฟจากจุด ๆ หนึ่งแล้วอาจพิจารณาว่ารูปสามเหลี่ยมทั้งสองคือรูป $\Delta P_{13} P_{14} P_{15}$ และ $\Delta P_{23} P_{24} P_{25}$ ใน plane section ของรูป 5-จุดบริบูรณ์ในปริภูมิกำหนดขึ้นโดยจุด P_1, P_2, P_3, P_4, P_5 ดังนั้นดังที่ได้อธิบายแล้วเกี่ยวกับรูป 5-จุดบริบูรณ์ในปริภูมิ

$$\overleftrightarrow{P_{13}P_{14}} = m_{134}, \overleftrightarrow{P_{23}P_{24}} = m_{234}, \text{ และ } m_{134} \cap m_{234} = P_{34};$$

$$\overleftrightarrow{P_{13}P_{15}} = m_{135}, \overleftrightarrow{P_{23}P_{25}} = m_{235}, \text{ และ } m_{235} \cap m_{135} = P_{35};$$

$$\overleftrightarrow{P_{14}P_{15}} = m_{145}, \overleftrightarrow{P_{24}P_{25}} = m_{245}, \text{ และ } m_{145} \cap m_{245} = P_{45};$$

เช่นกันที่ $\{P_{34}, P_{35}, P_{45}\} \equiv m_{345}$ ดังรูป 5.35 และ

$$P_{13} P_{14} P_{15} \overset{m_{345}}{\wedge} P_{23} P_{24} P_{25}$$

ซึ่งจะต้องพิสูจน์ให้เห็นจริง

กรณี 4) เป็น plane dual ของกรณี 3) เนื่องจากรูปสามเหลี่ยมรูปหนึ่งเป็น plane dual กับตัวของมันเอง ดังหัวข้อ 5.4

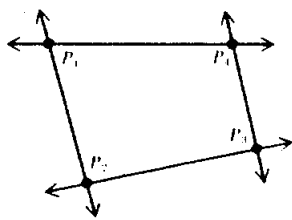
สังเกตว่าการพิสูจน์ทฤษฎีของเดซาร์กส์สำหรับรูปสามเหลี่ยมบนระนาบต้องการสมมุติฐานที่ว่าจุดไม่ทั้งหมดอยู่บนระนาบเดียวกัน ในความเป็นจริงแล้วมีเรขาคณิตในระนาบที่ผิดปกติมาก ๆ หลายประเภทที่ทฤษฎีของเดซาร์กส์ไม่เป็นจริง นั่นคือทฤษฎีของเดซาร์กส์ใช้ได้แม้แต่เพียงคุณสมบัติที่ผิดจากอรรถมาซึ่งทำให้การพิสูจน์กรณีที่รูปสามเหลี่ยมไม่อยู่ร่วมระนาบเดียวกันในปริภูมิง่ายขึ้นกว่าการที่จะพิสูจน์กรณีของรูปสามเหลี่ยมที่อยู่ร่วมระนาบเดียวกัน แต่ก็เช่นกันที่ทฤษฎีนั้นไม่จำเป็นต้องจริงเสมอไปสำหรับรูปสามเหลี่ยมบนระนาบนอกเสียจากว่าระนาบนั้นสามารถฝังใน (embeded) ปริภูมิได้

กิจกรรมการเขียนที่ 5.8

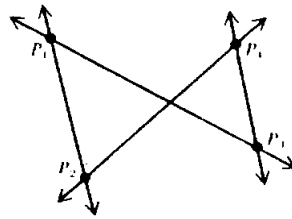
1. จงเขียนรูป 4-จุดบริบูรณ์ในระนาบและรูป 4-เส้นบริบูรณ์ในระนาบ
2. จงเขียนรูป 5-จุดบริบูรณ์ในระนาบและรูป 5-เส้นบริบูรณ์ในระนาบ
3. จงนิยามรูป 5-เส้นบริบูรณ์ในระนาบ
4. จงนิยามรูป 6-จุดบริบูรณ์ในระนาบและรูป 6-เส้นบริบูรณ์ในระนาบ
5. จงนิยามรูป n -เส้นบริบูรณ์ในระนาบ
6. จงเขียนรูป 4-จุดบริบูรณ์ในปริภูมิและรูป 4-ระนาบบริบูรณ์ในปริภูมิ
7. จงนิยามรูป 5-ระนาบบริบูรณ์ในปริภูมิ
8. จงนิยามรูป n -ระนาบบริบูรณ์ในปริภูมิ
9. จงเขียนรูปแสดงเส้นสิบเส้นอยู่ร่วมระนาบเดียวกันและจุดสิบจุดซึ่งแต่ละเส้นผ่านจุดสามจุดและสามจุดเท่านั้น
10. จงพิสูจน์ว่าถ้ารูปสามเหลี่ยมสองรูปอยู่บนระนาบที่ต่างกัน เป็นเพอร์สเปกทิฟกันจากเส้นเส้นหนึ่งแล้วรูปสามเหลี่ยมทั้งสองเป็นเพอร์สเปกทิฟกันจากจุดจุดหนึ่ง

5.9 รูป n-จุดเชิงเดียวในระนาบ (Simple Plane N-Points)

รูปสามเหลี่ยมรูปหนึ่งเป็นรูป 3-จุดเชิงเดียวในระนาบ อาจนิยามว่าสี่มุมเชิงเดียวในระนาบเป็นรูป 4-จุดเชิงเดียวในระนาบและอาจนิยามรูปซึ่งประกอบด้วยจุด 4 จุดร่วมระนาบเดียวกันได้แก่จุด P_1, P_2, P_3, P_4 โดยไม่มีสามจุดใด ๆ อยู่บนเส้นเดียวกัน และเส้นสี่เส้นคือ $\overleftrightarrow{P_1 P_2}, \overleftrightarrow{P_2 P_3}, \overleftrightarrow{P_3 P_4}, \overleftrightarrow{P_4 P_1}$ ได้มาจากการพิจารณาจุดในอันดับของจุดที่กำหนดให้ สังเกตว่ารูป 4-จุดเชิงเดียว $P_2 P_1 P_3 P_4$ แตกต่างจากรูป 4-จุดเชิงเดียว $P_1 P_2 P_3 P_4$ (รูป 5.39)

$P_1 P_2 P_3 P_4$

$P_2 P_1 P_3 P_4$

รูปที่ 5.39

รูปที่ประกอบด้วยจุด n จุด (จุดยอด) ร่วมระนาบเดียวกัน

$P_1, P_2, P_3, \dots, P_{n-1}, P_n$
 $n \geq 3$, ไม่มีสามจุดใด ๆ อยู่บนเส้นเดียวกันและเส้น n เส้น (ด้าน)
 $\overleftrightarrow{P_1 P_2}, \overleftrightarrow{P_2 P_3}, \overleftrightarrow{P_3 P_4}, \dots, \overleftrightarrow{P_{n-1} P_n}, \overleftrightarrow{P_n P_1}$

ได้มาจากการพิจารณาจุดในอันดับของจุดที่กำหนดให้

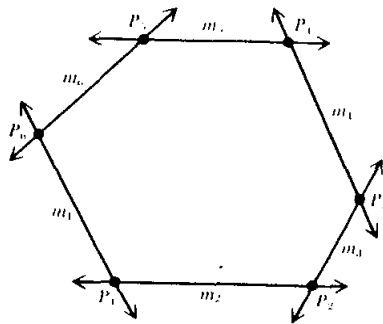
รูป n-จุดเชิงเดียวในระนาบ (simple plane n-point) เป็นรูปประกอบด้วยเส้น n เส้น (ด้าน) ร่วมระนาบเดียวกัน

$m_1, m_2, m_3, \dots, m_{n-1}, m_n$
 $n \geq 3$ ไม่มีเส้นสามเส้นใด ๆ บนจุดยอดเดียวกัน และมีจุดจำนวน n จุด

$$m_1 \cap m_2, m_2 \cap m_3, m_3 \cap m_4, \dots, m_{n-1} \cap m_n, m_n \cap m_1$$

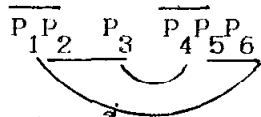
ได้มาจากการพิจารณาเส้นในอันดับของเส้นที่กำหนดให้เป็น รูป n-เส้นเชิงเดียวในระนาบ (simple plane n-line)

รูป 6-เส้นเชิงเดียวในระนาบคือ รูปหกเหลี่ยม (สังเกตจากรูป 5.40) อาจกล่าวได้ว่ารูปหกเหลี่ยม $m_1 m_2 m_3 m_4 m_5 m_6$ ทับกันสนิทหรือเป็นรูปเดียวกับกับรูป 6-จุดเชิงเดียวในระนาบ $P_1 P_2 P_3 P_4 P_5 P_6$

รูปที่ 5.40

เราได้นิยามรูปหกเหลี่ยมว่าเป็นรูป 6-เส้นแทนที่จะกล่าวว่า 6-จุดเพื่อที่จะสามารถพิจารณาจุดทแยงมุม ใดๆก็ตามสามารถตั้งขั้วรูปหกเหลี่ยมด้วยการเรียกชื่อด้านหรือมีจะนั้นก็เรียกชื่อจุด แต่ละด้านของรูปหกเหลี่ยมมีด้านตรงข้ามการเรียกชื่อด้านตรงข้ามใดทำได้โดยพิจารณาตามแผนภาพโดยดูตามเส้นที่โยงไว้เป็นคู่ดังนี้

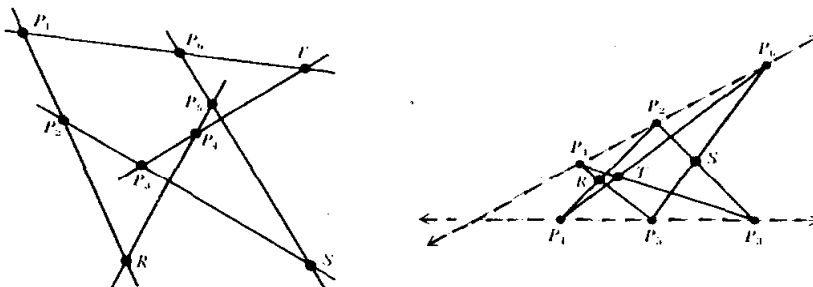

หมายความว่าสำหรับรูปหกเหลี่ยม $P_1 P_2 P_3 P_4 P_5 P_6$ (รูป 5.40) ด้าน

- $\overleftrightarrow{P_1 P_2}$ และ $\overleftrightarrow{P_4 P_5}$ เป็นด้านตรงข้ามกัน
- $\overleftrightarrow{P_2 P_3}$ และ $\overleftrightarrow{P_5 P_6}$ เป็นด้านตรงข้ามกัน และ
- $\overleftrightarrow{P_3 P_4}$ และ $\overleftrightarrow{P_1 P_6}$ เป็นด้านตรงข้ามกัน

บนระนาบไพเรเจกทีฟ เส้นสองเส้นใด ๆ ตัดกันที่จุด ๆ เดียวเท่านั้น (ทฤษฎี 5.6) ดังนั้นบนระนาบไพเรเจกทีฟด้านตรงข้ามกันสองด้านใด ๆ ของรูปหกเหลี่ยมตัดกันเสมอ จุดสามจุดของผล

ตัดของด้านตรงข้ามของรูปหกเหลี่ยม เป็นจุดศูนย์กลาง (diagonal points) ของรูปหกเหลี่ยม ในแต่ละรูปของรูปที่ 5.41 จุดศูนย์กลางของรูปหกเหลี่ยม $P_1 P_2 P_3 P_4 P_5 P_6$ คือ R, S และ T

รูปที่ 5.41

รูป 6-เส้นเชิงเดียวในระนาบ (รูปหกเหลี่ยม) มีเส้น 6 เส้น (ด้าน) ร่วมระนาบเดียวกัน ไม่มีเส้นสามเส้นใด ๆ อยู่บนจุดยอดเดียวกันจุดยอดทุกจุด ด้านตรงข้ามกันสามคู่ และจุดศูนย์กลางสามจุด รูป 6-จุดเชิงเดียวในระนาบมีจุดร่วมระนาบเดียวกัน 6 จุด ไม่มีจุดสามจุดใด ๆ อยู่บนเส้นเดียวกัน ด้าน 6 ด้าน มุมตรงข้ามกันสามคู่และมีเส้นทแยงสามเส้น

ทฤษฎี 5.14 . ทฤษฎีของปัปปัส (Theorem of Pappus)

ถ้าจุดยอดแต่ละจุดของรูป 6-เส้นเชิงเดียวในระนาบอยู่บนเส้นหนึ่งในสองเส้นซึ่งไม่ได้เป็นเส้นในหกเส้นแล้ว คู่ของด้านตรงข้ามของเส้นหกเส้น ถ้าหนดจุดร่วม เส้นตรงเดียวกัน

ทฤษฎีของปัปปัสสามารถกล่าวได้ชัดเจนขึ้นคือ ถ้ารูปหกเหลี่ยม เขียนบรรจุภายใน (inscribe) เส้นสองเส้นซึ่งไม่ใช่ด้านของรูปหกเหลี่ยมแล้ว จุดศูนย์กลางของรูปหกเหลี่ยมอยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกัน

การพิสูจน์ทฤษฎีของปัปปัสพิสูจน์ได้หลังจากที่ได้ศึกษาสัจพจน์ของการสมนัยแบบ ไพรเจกทีฟระหว่างระบบเส้นตรงถึงสองจุด เมื่อสัจพจน์ P-7 และ P-8 ถูกแทนโดยข้อสมมุติ

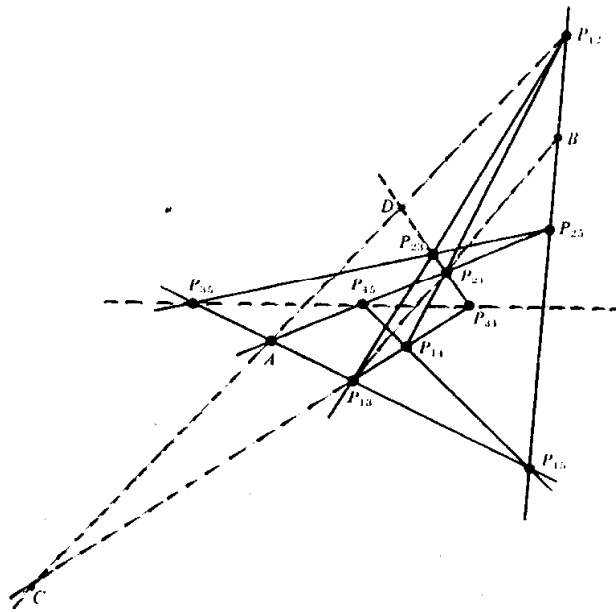
ว่าจุดทั้งหมดอยู่บนระนาบเดียวกัน ทฤษฎีของปีปปัสบางครั้งบางคราวอาจใช้เป็นสัจพจน์และมีประโยชน์ต่อการพิสูจน์ ทฤษฎีของเดซาร์กส์สำหรับกรณีทีรูปสามเหลี่ยมสองรูปอยู่ร่วมระนาบเดียวกัน

กิจกรรมการเรียนรู้ 5.9

1. จงนิยามและเขียนรูป 6-จุดเชิงเดียวในระนาบ
2. จงนิยามและเขียนรูป 6-เส้นเชิงเดียวในระนาบ
3. จงเขียนรูปของทฤษฎีของปีปปัส
4. จงเขียนข้อความและวาดรูปสำหรับ plane dual ของทฤษฎีของปีปปัส
5. รูปที่กำหนดให้แสดง $AP_{13}P_{14}P_{15}$ และ $AP_{23}P_{24}P_{25}$ เพอร์สเปกทีฟจากจุด P_{12} จุดที่เพิ่มเติมเข้ามากำหนดโดย

$$A = \overleftrightarrow{P_{13}P_{15}} \cap \overleftrightarrow{P_{24}P_{25}} \quad B = \overleftrightarrow{P_{13}P_{24}} \cap \overleftrightarrow{P_{15}P_{25}}$$

$$C = \overleftrightarrow{P_{13}P_{14}} \cap \overleftrightarrow{P_{12}A} \quad D = \overleftrightarrow{P_{23}P_{24}} \cap \overleftrightarrow{P_{12}A}$$

รูปที่ 5.42

- 5.1) จงประยุกต์ทฤษฎีของโปปป์สเข้ากับรูปหกเหลี่ยมต่อไปนี้
- ก) $P_{14} P_{15} P_{12} AP_{24} P_{13}$
- ข) $P_{23} P_{25} P_{12} AP_{13} P_{14}$
- ค) $P_{24} AP_{13} CBD$
- 5.2) ใช้สี่จุดจน P-1 ถึง P-6 และทฤษฎีของโปปป์สและพิกัดทฤษฎีของเดซาร์กส์ สำหรับรูป Δ ร่วมระนาบเดียวกัน

5.10 การแปลงแบบโพรเจกทีฟ (Projective Transformations)

รูปเพอร์สเปกทีฟที่กล่าวถึงในหัวข้อ 5.9 ได้แก่รูปสองรูป F และ F' เป็นโพรเจกทีฟกันก็หมายความว่า $F \cong F'$ ถ้ามีลำดับจำกัดของภาวะเพอร์สเปกทีฟ

$$F \cong F_1, F_1 \cong F_2, F_2 \cong F_3, \dots, F_k \cong F'$$

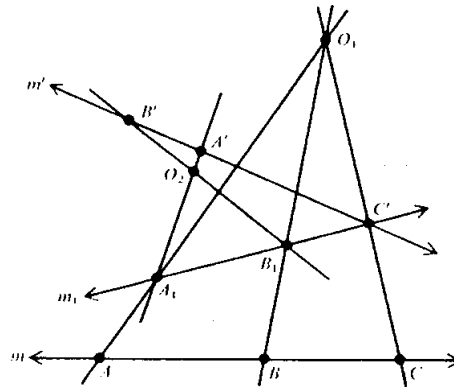
ดังนั้นรูปสองรูปเป็นโพรเจกทีฟถ้ามีการสมนัยแบบ 1-1 ระหว่างสมาชิกของรูปทั้งหมดและถ้าทุกคู่ของสมาชิกที่สมนัยกันสัมพันธ์กัน โดยลำดับจำกัดของภาวะเพอร์สเปกทีฟลำดับเดียวกัน

ทฤษฎี 5.15 จุดใด ๆ สามจุดที่ต่าง ๆ บนเส้น m เป็นโพรเจกทีฟกับจุดใด ๆ สามจุดที่ต่าง ๆ บนเส้น m'

กำหนดให้ จุดสามจุดที่ต่าง ๆ A, B, C บน m และจุดสามจุดที่ต่าง ๆ A', B', C' บน m'

จะพิสูจน์ว่า $ABC \cong A'B'C'$ นั้นคือต้องแสดงว่ามีลำดับจำกัดของภาวะเพอร์สเปกทีฟที่

ทำให้การสมนัยเช่นนั้นเกิดขึ้น เส้น m และ m' อาจร่วมระนาบหรือไม่ร่วมระนาบเดียวกัน

รูปที่ 5.43

โดยสัจพจน์ P-2 ทำให้ทราบว่าถ้า m และ m' ไม่อยู่ร่วมระนาบเดียวกันจะมีจุดที่สามเรียกว่า O_1 บน $\overleftrightarrow{CC'}$ บนระนาบ ACC' ให้ m_1 เป็นเส้นที่สามผ่าน C' นั่นคือ $m_1 \neq m'$, $m_1 \neq \overleftrightarrow{CC'}$ จาก plane dual ของสัจพจน์ P-2 ดังนั้นบนระนาบ ACC' และโดยทฤษฎี 5.6 ให้ $\overleftrightarrow{O_1A} \cap m_1 = A_1$ และ $\overleftrightarrow{O_1B} \cap m_1 = B_1$ บนระนาบ $A'C'A_1$ ของผลตัดของ m_1 และทำให้

$$O_2 = \overleftrightarrow{A_1A'} \cap \overleftrightarrow{B_1B'}$$

ดังนั้น จากรูป 5.43

$$\begin{matrix} O_1 & & O_2 \\ \wedge & & \wedge \\ ABC & = & A_1B_1C' \\ & & \wedge \\ & & A'B'C' \end{matrix}$$

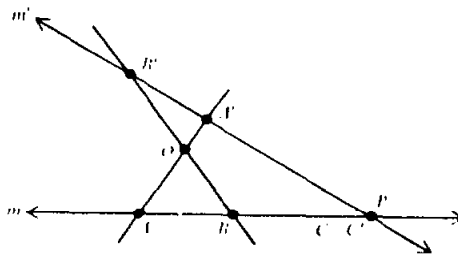
และนั่นคือ $ABC \underset{\wedge}{=} A'B'C'$

ถ้า m และ m' อยู่ร่วมระนาบเดียวกันแล้วทั้ง $m = m'$ หรือ $m \neq m'$ ถ้า $m \neq m'$ แล้ว $m \cap m' = P$ และทั้ง P ทับกันสนิทหรือ P ไม่ทับกันสนิทกับสมาชิกทั้งสองในคู่ของจุดสมนัยที่กำหนดให้แยกพิจารณาเป็นสองกรณี

1) ถ้า P ไม่สมนัยกันกับสมาชิกทั้งสองของคู่ของจุดสมนัยที่กำหนดให้ สมมติ

$P = C = C'$ ดังรูป 5.44 และจากทฤษฎี 5.6 ให้ $\overleftrightarrow{AA'} \cap \overleftrightarrow{BB'} = O$, แล้ว

O
 $ABC \underset{\wedge}{=} A'B'C'$ และนั่นคือ $ABC \underset{\wedge}{=} A'B'C'$

รูปที่ 5.44

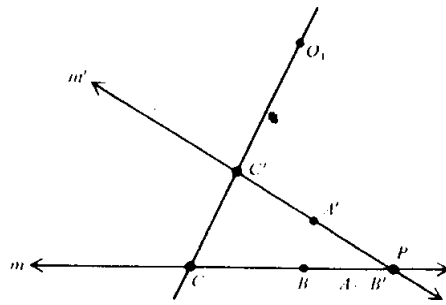
2) ถ้า p ไม่ทับกันสนิทกับสมาชิกทั้งสองของคู่ของจุดสมนัยแล้ว
 เนื่องจาก $m \cap m' = P$ และจุดอย่างมากสองคู่ของจุดที่กำหนดให้ของจุดสมนัยสามารถเข้ามา
 เกี่ยวข้องกับจุด P ตัวอย่างเช่น เราสามารถมี $A = P = B'$ ดังรูป 5.45 นั่นคืออาจสมมุติ
 ว่าคู่หนึ่งไม่เกี่ยวข้องกับ P นั่นคือ ถ้า $C \neq P \neq C'$ จะได้ $C \neq C'$ มีเส้น $\overleftrightarrow{CC'}$ กับจุดที่
 สาม O_1 ดังรูป 5.43 เราอาจให้ m_1 เป็นเส้นที่สามผ่าน C' และนิยาม

$$A_1 = m_1 \cap \overleftrightarrow{O_1A}, B_1 = m_1 \cap \overleftrightarrow{O_1B}, O_2 = \overleftrightarrow{A_1A'} \cap \overleftrightarrow{B_1B'}$$

และมี

$$ABC \stackrel{\wedge}{=} A_1B_1C' \stackrel{\wedge}{=} A'B'C',$$

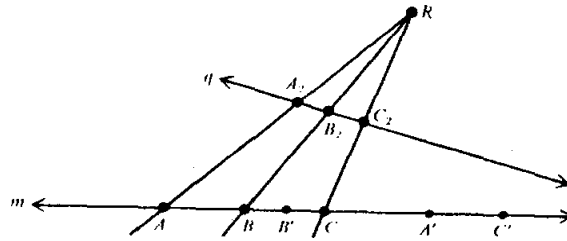
และนั่นคือ $ABC \stackrel{\wedge}{=} A'B'C'$

รูปที่ 5.45

ในที่สุดถ้า $m = m'$ จะมีจุดจุดหนึ่ง R ซึ่งไม่อยู่บน m และเส้นเส้นหนึ่ง $q \neq m$
 บนระนาบของ R และ m เราอาจนิยาม (รูปที่ 5.46)

$$A_2 = q \cap \overleftrightarrow{RA}, B_2 = q \cap \overleftrightarrow{RB}, C_2 = q \cap \overleftrightarrow{RC};$$

รูปที่ 5.46

พิจารณา $A, B,$ และ C ซึ่งเป็นจุดบนเส้น m เป็นเพอร์สเปกทิฟเมื่อเทียบกับ R กับจุด A_2, B_2 และ C_2 บนเส้น q และกับกระบวนการเช่นเดียวกับที่อธิบายไปแล้วจะได้ $A_2 B_2 C_2 \sim A' B' C'$

ดังนั้นเรามี

$$ABC \sim A_2 B_2 C_2 \sim A' B' C'$$

การพิจารณากรณีที่เป็นไปได้ของทฤษฎี 5.15 ทำได้อย่างครบถ้วนแล้วและยังแสดงให้เห็นว่าภายในสภาวะการเป็นไปได้ของจุดที่กำหนดให้สามจุดใด ๆ ที่ต่างกันของเส้น m เป็นโพรเจกทิฟกับจุดที่กำหนดให้สามจุดใด ๆ ที่ต่างกันบนเส้น m' สิ่งเกิดว่าในแต่ละกรณีต้องการภาวะเพอร์สเปกทิฟสามครั้งโดยทั่ว ๆ ไปภาวะเพอร์สเปกทิฟ $F \sim F'$ อาจถูกมองว่าเป็น

การส่งของรูป F ไปทั่วถึงรูป F' และนั่นคือเป็น การแปลงแบบเพอร์สเปกทิฟ (perspective transformation) ของ F ไปทั่วถึง F'

สังเกตว่าถ้า $F \sim F'$ แล้ว $F' \sim F$ นั่นคือการผกผันของการแปลงแบบเพอร์สเปกทิฟ

เป็นการแปลงเพอร์สเปกทิฟ ภาวะโพรเจกทิฟ (projectivity) ใด ๆ $F \sim F'$ อาจถูกมองว่าเป็นการส่งของ F ไปทั่วถึง F' และเป็น การแปลงแบบโพรเจกทิฟ (projective transformation) ของ F ไปทั่วถึง F' เนื่องจากภาวะเพอร์สเปกทิฟครั้งเดียวเป็นลำดับจำกัดของภาวะเพอร์สเปกทิฟด้วย การแปลงแบบเพอร์สเปกทิฟใด ๆ เป็นการแปลงแบบโพรเจกทิฟ

ด้วย กล่าวอีกอย่างคือ ถ้า $F \cong F'$ แล้ว $F \cong F'$ แต่บทกลับของข้อความนี้ ไม่จำเป็นต้อง

เป็นจริง

เส้นจำนวนบนเส้น โพรเจกทีฟ ถูกกำหนดด้วยจุดสามจุดของเส้น ทฤษฎี 5.15 ทำให้ได้ว่าเส้นจำนวนบนเส้น โพรเจกทีฟสองเส้นที่ต่างกันภายใต้การแปลง โพรเจกทีฟ จึงกำหนดบนระนาบ โพรเจกทีฟจะถูกกำหนดด้วยจุดสี่จุด โดยที่ไม่มีจุดสามจุดใด ๆ อยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกันพักัดสำหรับ ปริภูมิ โพรเจกทีฟ 3 มิติ จะถูกกำหนดด้วยจุดห้าจุด โดยที่ไม่มีจุดสี่จุดใด ๆ อยู่ร่วมระนาบเดียวกัน ทฤษฎีสำหรับจุดบนระนาบและปริภูมิที่สัมพันธ์กับทฤษฎี 5.15 มีดังต่อไปนี้

ทฤษฎี 5.16 บนระนาบ π จุดสี่จุดใด ๆ ซึ่งไม่มีจุดสามจุดอยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกันเป็น โพรเจกทีฟกับจุดสี่จุดใด ๆ ซึ่งไม่มีจุดสามจุดใด ๆ อยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกัน บนระนาบ π'

ทฤษฎี 5.17 จุดห้าจุดใด ๆ ซึ่งไม่มีจุดสี่จุดอยู่ร่วมระนาบเดียวกันเป็น โพรเจกทีฟกับจุดห้าจุดใด ๆ ซึ่งไม่มีจุดสี่จุดใด ๆ อยู่ร่วมระนาบเดียวกัน

สามารถพิสูจน์ทฤษฎี 5.16 และทฤษฎี 5.17 ได้ ขณะนี้เราจะถือว่าข้อความในทฤษฎีเป็นสัจพจน์ อย่างไรก็ตามจะไม่นำทฤษฎีทั้งสองไปรวมเข้ากับเซตของสัจพจน์ เพราะว่าข้อความในทฤษฎีสามารถพิสูจน์จะได้และย่อมเป็นทฤษฎีตามหลักข้อตกลงทางเรขาคณิต แต่จะไม่พิสูจน์ในที่นี้

กิจกรรมการเขียนที่ 5.10

1. พิจารณาจุด A, B และ C บนเส้น m
  - 1.1 เลือกเส้น $m_1 \neq m$ และจุด O_1 ซึ่ง $O_1 \notin m$ และ $O_1 \notin m_1$ แล้วสร้าง A_1, B_1, C_1 บน m_1 จนกระทั่ง

$$ABC \cong A_1 B_1 C_1$$

1.2 เลือกเส้น $m_2 \neq m_1$ และจุด O_2 ซึ่ง $O_2 \notin m$ และ $O_2 \notin m_2$ แล้วสร้าง A_2, B_2, C_2 บน m_2 ทำให้

$$\overset{O_2}{A_2 B_2 C_2} \cong \overset{O_1}{A_1 B_1 C_1}$$

2. ใช้รูปในกิจกรรมการเวียนข้อ 1 กำหนดจุดสองจุด D และ E บน $\overleftrightarrow{AB}$ และหาจุด D_1 และ E_1 บน $\overleftrightarrow{A_1 B_1}$ และ D_2 กับ E_2 บน $\overleftrightarrow{A_2 B_2}$ ทำให้

$$\overset{O_1}{ABCDE} \cong \overset{O_1}{A_1 B_1 C_1 D_1 E_1} \cong \overset{O_2}{A_2 B_2 C_2 D_2 E_2}$$

3. ใช้รูปในกิจกรรมการเวียนข้อ 1 และหาเซตของจุดร่วมเส้นตรงเดียวกัน

$$\overset{O_3}{A_2 B_2 C_2} \cong \overset{O_4}{A_3 B_3 C_3} \cong \overset{O_1}{ABC}$$

4. พิจารณารูปสามเหลี่ยม RST

4.1 เลือกจุด O_1 บนระนาบ RST และวาดรูปแสดงรูปสามเหลี่ยม $R_1 S_1 T_1$ ทำให้

$$\overset{O_1}{R S T} \cong \overset{O_1}{R_1 S_1 T_1}$$

4.2 เลือกจุด O_2 บนระนาบ RST และขยายรูปสำหรับ 4.1 เพื่อแสดงรูปสามเหลี่ยม $R_2 S_2 T_2$ ทำให้

$$\overset{O_1}{R_1 S_1 T_1} \cong \overset{O_2}{R_2 S_2 T_2}$$

5. ทำซ้ำกิจกรรมการเวียนที่ 4 สำหรับเส้น m_1 และ m_2 ทำให้

$$\overset{m_1}{RST} \cong \overset{m_1}{R_1 S_1 T_1} \cong \overset{m_2}{R_2 S_2 T_2}$$

5.11 **สัจพจน์ของภาวะโปรเจกทีฟ** (Postulate of Projectivity)

ขณะนี้มีสัจพจน์ของการแปลงแบบโปรเจกทีฟเกิดขึ้น โดยถูกพิจารณาว่าเป็นการสมนัยของจุดบนเส้น m กับจุดบนเส้น m' ดังทฤษฎี 5.15 เป็นได้อย่างเดียวเท่านั้น

P-10 ภาวะโปรเจกทีฟระหว่างระบยจุดถึงสองจุดสองชุด ถูกกำหนดอย่างบริบูรณ์โดยจุดสมนัยสามคู่ที่แตกต่างกัน

การเป็นได้แบบเดียวของภาวะโปรเจกทีฟไม่ได้หมายความว่า จะมีเพียงลำดับของภาวะเพอร์สเปกทีฟลำดับเดียวเท่านั้น จึงจะทำให้เกิดภาวะโปรเจกทีฟที่จริงแล้วสามารถเลือกจุด O_1 และเส้น m_1 ได้อย่างน้อยสองแนวทาง (ดูหัวข้อ 5.10) การเป็นได้แบบเดียวเท่านั้นของภาวะโปรเจกทีฟทำให้ได้ผลตามมาว่าถ้า

$$ABCD \underset{\sim}{=} A'B'C'D'_1$$

ใช้ลำดับเดียวของภาวะเพอร์สเปกทีฟและถ้า

$$ABCD \underset{\sim}{=} A'B'C'D'_2$$

ใช้ลำดับเดียวกันหรือลำดับต่างกันของลำดับของภาวะโปรเจกทีฟ แล้ว

$$D'_1 = D'_2$$

กล่าวอีกอย่างว่า มีการสมนัยแบบโปรเจกทีฟแบบเดียวเท่านั้นของจุดของเส้น m ไปทั่วถึงจุดของเส้น m' ภายใต้อันดับสามจุดที่แตกต่างกันของเส้น m เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับจุดสามจุดที่แตกต่างกันของจุดของเส้น m' นอกจากนั้นภายใต้ภาวะโปรเจกทีฟพบว่ามีจุดจุดเดียวเท่านั้น P' บนเส้น m' สัมพันธ์กับแต่ละจุด P บนเส้น m .

นั่นคือถ้าภาวะโปรเจกทีฟสองภาวะเหมือนกันในสามคู่ของจุด แล้วภาวะโปรเจกทีฟถือว่าเป็นอันเดียวกัน

ทฤษฎี 5.18 มีการแปลงแบบโปรเจกทีฟแบบเดียวเท่านั้นของเส้น m ไปทั่วถึงเส้น m' ทำให้

$$ABC \underset{\sim}{=} A'B'C'$$

เมื่อ A, B, C เป็นจุดสามจุดใด ๆ ที่ต่างกันบน m และ A', B', C' เป็นจุดสามจุดใด ๆ ที่ต่างกันบน m'

พิสูจน์ โดยทฤษฎี 5.15 จะมีความโพรเจกทีฟอย่างน้อยหนึ่งแบบ และโดยสัจพจน์ P-10 มีได้อย่างมากหนึ่งแบบ
ทฤษฎีนี้เป็นจริงทั้งในระนาบและในปริภูมิ

ทฤษฎี 5.19 มีการแปลงแบบโพรเจกทีฟแบบเดียวเท่านั้นของระนาบ π ไปทั่วถึงระนาบ π' ทำให้

$$ABCD \sim A'B'C'D'$$

เมื่อ A, B, C, D เป็นจุดสี่จุดใด ๆ ของ π ไม่มีจุดสามจุดอยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกัน และ A', B', C', D' เป็นจุดสี่จุดใด ๆ ของ π' ไม่มีจุดสามจุดอยู่ร่วมเส้นตรงเดียวกัน

ทฤษฎี 5.20 มีการแปลงแบบโพรเจกทีฟแบบเดียวเท่านั้นของปริภูมิสามมิติไปทั่วถึงตัวของมันเอง ทำให้

$$ABCDE \sim A'B'C'D'E'$$

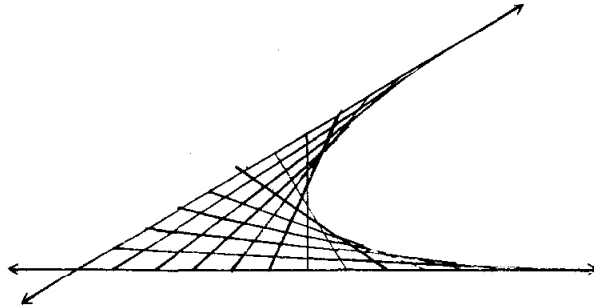
เมื่อ A, B, C, D, E เป็นจุดห้าจุดใด ๆ ไม่มีจุดสี่จุดอยู่บนระนาบเดียวกัน และ A', B', C', D', E' เป็นจุดห้าจุดใด ๆ ไม่มีจุดสี่จุดบนระนาบเดียวกัน

การสมนัยแบบโพรเจกทีฟที่อธิบายในทฤษฎี 5.18 ระหว่างระบบจุดถึงสองจุดสองชุดเป็นภาวะโพรเจกทีฟที่ต่อเนื่อง

ระบบทั้งสองมีจุดจุดหนึ่งร่วมกัน และจุดที่มีร่วมกันนั้นสมนัยกับตัวเอง นั่นคือสามารถสร้างระบบจุดถึงสองจุดแบบโพรเจกทีฟแต่ไม่เป็นเพอร์สเปกทีฟ

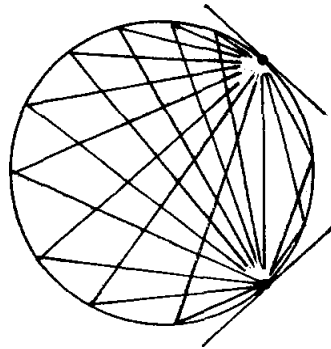
เซตของเส้นทั้งหลายกำหนดโดยจุดสมนัยของระบบจุดถึงสองจุดสองชุดที่เป็นโพรเจกทีฟแต่ไม่เป็นเพอร์สเปกทีฟซึ่งอยู่บนระนาบเดียวกันแต่ไม่อยู่บนเส้นเดียวกันเป็น

line conic ดังรูป 5.47

รูปที่ 5.47

สังเกตว่า line conic เหมือนกับของบรจกรวยกลมที่ศึกษาในวิชาแคลคูลัส เซตของจุดทั้งหลายกำหนดโดยเส้นสมนัยของระบบเส้นตรงอิงสองเส้นสองชุดที่เป็นโพรเจกทีฟแต่ไม่เป็นเพอร์สเปกทีฟซึ่งอยู่บนระนาบเดียวกันแต่ไม่อยู่บนจุดเดียวกันเป็น point conic (รูปที่ 5.48) รูปหกเหลี่ยมเป็น รูปเขียนล้อม (circumscribed) ของ line conic ถ้าด้านของรูปหกเหลี่ยมเป็นเส้นของ line conic; รูปหกเหลี่ยมเป็นรูปบรรจุข้างใน (inscribed) point conic ถ้าจุดมุมของรูปหกเหลี่ยมเป็นจุดของ point conic

รูปที่ 5.48

กิจกรรมการเขียนที่ 5.11

1. จงเขียน plane dual ของสี่พจน์ $P-10$
2. จงพิสูจน์ข้อความที่ได้จากกิจกรรมการเขียนข้อ 1 สำหรับระบบเส้นตรงอิงสอง เส้นสองชุดซึ่ง
  - 2.1 ร่วมระนาบเดียวกัน
  - 2.2 ไม่อยู่ร่วมระนาบเดียวกัน
3. จงสร้างการวิเคราะห์โพรเจกทีฟระหว่างระบบจุดอิงสองจุดสองชุดซึ่งไม่เก็บภาวะเพอร์สเปกทีฟ
4. สมมติว่าเส้นหนึ่งเส้นมีแปดจุดจงสร้าง line conic ที่มีอย่างน้อย 8 เส้น
5. จงสร้างการสมนัยแบบโพรเจกทีฟที่ไม่เป็นเพอร์สเปกทีฟระหว่างระบบเส้นตรงอิงสองเส้นสองชุดที่อยู่ร่วมระนาบเดียวกัน
6. สมมติว่าเส้นหนึ่งเส้นมีอย่างน้อยแปดจุด จงสร้างจุดอย่างน้อยแปดจุดของ point conic